లేడూ మన బాలగోపాల్ శాపగ్రస్తుల గుండెల్లో!

వి. బాలరాజ్*

నా గురించే నాలుగు ముక్కలు
సార్ గురించి ప్రపంచానికి తెలుసు
బాలగోపాల్ సారూ, నేనూ మహాక్లోజ్
రంగారెడ్డిలో ఆయనకో ఎకరం భూమి ఇమ్మనేవాడు
కొంపలు కూల్చేవాణ్ణేకాని, వేసే వాణ్ణి కాదనే ఈ ఎగతాళి
నన్ను తాసీల్దారూ! అనేవాడు
కొన్నాళ్ళకి ప్రమోషన్ ఇచ్చేశాడు, ఆర్డీఓ అన్నాడు
చివరాఖర్కి కలెక్టరునీ చేసేశాడు
తాసీల్దారునీ, ఆర్డీవోనీ, కలెక్టరునీ కదా...
అందుకే నాకున్న డొక్కు స్కూటరును అమ్మేసి హీరోహోండా కొన్నాను
ఎన్‌కౌంటర్ నిజనిర్ధారణకు రామాయంపేటకు ఒకసారి సారు
నా హీరోహోండా మీదే పోయాడు
వంటమామిడ్లో బండి ఇంజన్ కాల్పులకు గురయ్యింది
హత్యకాదు... ఆత్మహత్యే... ఇగ్నిషన్ ప్రాబ్లం... ఇంజన్లో మంటలు
నా బండి నాకు తెచ్చి ఇచ్చేసాడు
కాళ్లీడ్చుకుంటూనే కాదు... బండిని మోసుకుంటూ కూడా...
ముప్పయి రెండు కిలోమీటర్లు....
మధు చెప్తేనే తెలిసింది,
సార్‌కి నాతో బాగా చనువు

---

* మానవహక్కుల వేదిక రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యుడు, హైదరాబాద్

ఆ చనువు ఇందిరాపార్క్‌లో మొదలయ్యింది
సెప్టెంబర్ 17, 1985
నలుగురికీ నన్ను పరిచయం చేసిన రోజు
అప్పుడు నేను ఒఠ్ఠి బాలరాజుని కాను...
ఓ ఎమ్మెల్ గ్రూపుకి ప్రతినిదిని
నా బండినే కాదు, నన్నూ అక్కణ్ణుంచి
చాలా దూరమే లాక్కొచ్చిందు సారు.
హక్కుకి రాజ్యాన్నే కాదు బాలరాజునీ చూపెట్టాడు
బాలరాజుకి రవిగాంచని చీకటి కోణాల్నీ చూపెట్టాడు
సార్‌తో నా హక్కుల పయనం చాన్నాళ్ళే
1988... 90... 92... 94... 2004... 200-
నావల్లకాదు చివరి అంకె నేను వేయలేను
హక్కుల నావ మునిగింది
బహుశా నిజం కాదేమో
నర్సిమ్మా నువ్వు చెప్పింది నిజమేనా
నిజం కాదు... నిజం కాదు
లేదూ మన బాలగోపాల్
శాపగ్రస్తుల గుండెల్లో
నిర్వాసితుల పోరాటాల్లో
నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయకురా నర్సిమ్మా
ఇంతకంటే రాయడం నాకు చాతకాదు